

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Krisehjælp til arbejdsløse,

til hvilket Udvalg er henvist:

Forslag til Lov om en midlertidig Ændring i Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.

11te Møde.

Fredag den 22. Oktober Kl. 1.

Formanden: Folketingsmændene Kragh, Knud Kristensen, Pinstrup, Rytter og Slesbager har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsløsheden.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Krisehjælp til arbejdsløse, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om en midlertidig Ændring i Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Valgt blev: *J. P. Nielsen, Bresemann, Haurum, Jønson, Lundberg, Schrøder, Kragh, Vanggaard, Knud Kristensen, Rudfeld, Rahbek, Sven, Christmas Møller, Dahlgaard og P. Munch.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

Forhandlingen genoptoges.

Schmidt: Jeg har sagt det før — og gentagne Gange —, at hele Udviklingen fra Versailles, der har bragt os til Danmark, en uheldig og formastelig Udvikling, nu slutter, omendskønt den løber Linen ud i mange Retninger, som om Formasteligheden triumferede. Men alligevel melder sig en ny Tid med nye Tanker og nye Principper for enhver, der kan se det, og den gamle Tid, der er præget af Versailles, maa vige for den. Jeg kan godt tænke mig, at her i Folketinget er der mange, maaske de allerfleste, der ikke giver mig Medhold i disse Tanker, men det kan paa ingen Maade forvirre mig eller gøre mig usikker i min Tankegang. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Nørremølle) har rigtignok atter og atter besvoret den gamle Tid om at blive, hver Gang han forsikrer, at Grænsen staar fast og er retfærdig og i høj Grad tjener til Velsignelse for Landet. Det er jo en Kendsgerning, at Grænsen staar der, men alt imedens ved man, at ogsaa for det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) har den ikke altid staaet fast som den uomtvisteligt rigtige og retfærdige Grænse. Vi ved af „Flensborg Avis“ fra Maj 1919, at ogsaa det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) har leget med Dannevirkelinien som den bedste og naturlige Grænse, og desuden har vi oplevet i disse Dage, at Cornelius Petersen i Aabenraa har rejst Kravet om, at Kongeaagrænsen maatte blive rejst igen, rigtignok som en administrativ Grænse. Jeg har nok læst i Dag, at Cornelius Petersen siger, at han ikke er blevet rigtigt forstaaet dér, at det kun var Meningen, at Agitationen skulde naa op til Kongeaagrænsen, men det forandrer ikke noget ved det, at det fra alle Sider blev forstaaet saaledes, at Kongeaagen skulde være Grænse igen paa administrativt Omraade, og at det har vundet stærk Tilslutning i den store Folkemasse, der hørte paa Cornelius Petersen den Gang. Og saa er jeg der jo ogsaa, som altid har krævet en ny Afgørelse og gør det den Dag i Dag. Vi tænker os det rigtignok anderledes end Cornelius Petersen, som taler om de to store Polyper, Danmark og Tyskland, som man skal holde sig fri for. Vi ser anderledes paa disse store Sammenslutninger, som for os nærmest er nationale Sammenslutninger,